

1323

ACC. N:R.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLandskap: *Bohuslän*

Upptecknat av:

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år i

Uppteckningen rör

Bergakunden

1.

10.

Bergabruden.

Strax efter Vite Krist dragit in i landet och kyrkornas klockor ringde till mässa i bygden, tilldrog sig, enligt sägnen, följande händelse i Lurs socken:

En dag var Sten-Skytt känd som den skarpaste jägaren i hela Ramrike ute på jakt. Men lyckan hade icke varit honom bevågen och han återvände hem utan något viltbråd över axeln. Som han gick där i skogen, kom han plötsligt till ett stort berg, utanför detta satt på en rund sten en utomordentligt vacker flicka alldeles naken och flätade sitt långa bruna hår. Sten-Skytt stannade i skogsgläntan och hans ögon fylldes av en stark åtrå efter den vackra flickan. Nog var det en trollunge eller en bergtagen alltså tid, men det gjorde ingenting till saken och han beslöt att taga till sin brud. Med ett kraftigt kast slängde han sin goda stålyxa mellan flickan och berget och den sköna bergabruden var fångad. Därpå trädde han fram till henne: "Vi sitter du här och drömmer?" sporde mannen.

"Efter kärasten min," svarade flickan.

"Den är icke långt från dig, vill du bliva min, kvinna?"

Flickan böjde jakande på huvudet och i detsamma hördes en röst från bergets inre:

"Tag henne och drag i frid bort. På bröllopsdagen må du dock köra hit till berget tvenne döda hästar och två säckar mjöl att även jag må fira din bröllopsfest, så skall nog jag giva dig en brudskänk, som söker sin like här i landet."

Sten-Skytt tog då flickan med sig sedan han höljt över henne med sin rock och en tid därefter gifte de sig. Mannen gjorde som rösten i berget befallt honom, körde bort två hästar och två säckar mjöl till flickans fader och denne lyfte till tack upp taket på Stens stuga och kastade ned en stor säck fylld med de vackraste silversaker. Golvet i stugan gungade av dess tyngd och gästerna sågo förvånade på den storslagna brudskänken, men taket lyftes åter på stugan av någon osynlig kraft och bröllopet pågick under glädje och gamman i dagarna tre.

Men bergsmannen glömde icke heller hemgiften, utan skänkte sin dotter ett helt lass av de präktigaste kopparkittlar. Så nog hade Sten tur och lycka med sin bergabrud alltid.

+++++

(15)

Bergabruken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Strax efter Vite Krist dragit in i landet och kyrkornas klockor ringde till mässa i bygden, tilldrog sig, enligt sägnen, följande händelse i Lurs socken:

En dag var "Sten-Skytt", känd som den skarpaste jägaren i hela Ramrike, ute på jakt. Men lyckan hade icke varit honom bevågen och han återvände hem utan något villebråd över axeln. Som han gick där i skogen, kom han plötsligt till ett stort berg, utaför detta satt på en rund sten en utomordentligt vacker flicka alldeles naken och flätade sitt långa bruna hår. Sten-Skytt stannade i skogsgläntan och hans ögon fylldes av en stark åtrå efter den vackra flickan. Nog var det en trollunge eller en bergtagen alltid tid, men det gjorde ingenting till saken och han beslöt att taga till sin brud. Med ett kraftigt kast slängde han sin goda stälyxa mellan flickan och berget och den sköna bergabruken var fångad. Därpå trädde han fram till henne: "Vi sitter du här och drömmer?" sporde mannen.

"Efter kärasten min," svarte flickan.

"Den är icke långt från dig, vill du bliva min, kvinna?"

Flickan böjde jakande på huvudet och i detsamma hördes en röst från bergets inre:

"Tag henne och drag i frid bort. På bröllopsdagen må du dock köra hit till berget tvenne döda hästar och två säckar mjöl att även jag må fira din bröllopsfäst, så skall nog jag giva dig en brudskänk, som söker sin like här i landet."

"Sten-Skytt tog då flickan med sig sedan han höljt över henne med sin rock och en tid därefter gifte de sig. Mannen gjorde som rösten i berget befallt honom, körde bort två hästar och två säckar mjöl till flickans fader och denne lyfte till tack upp taket på Stens stuga och kastade ned en stor säck fylld med de vackraste silversaker. Golvet i stugan gungade av dess tyngd och gästerna sågo förvånade på den storslagna brudskänken, men taket lyftes åter på stugan av någon osynlig kraft och bröllopet pågick under glädje och gamman i dagarna tre.

Men bergmannen glömde icke heller hemgiften, utan skänkte sin dotter ett helt lass av de präktigaste kopparkittlar. Så nog hade Sten tur och lycka med sin bergabrud alltid.

+++++

(18)